

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Megkezdődött a köztisztviselők természetbeni ellátása*

Forrás:

Az Ujság

Bp

(Hely)

1920. III. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Megkezdődött a köztisztviselők természetbeni ellátása.

(Meglőtt a burgonya, a zsír és a liszt biztosítva van. — A tisztviselőnyomor.)

— *Az Ujság tudósítójától.* —

Az a nyomor, a melylyel a köztisztviselők ma életre-halálra megküzdeni kénytelenek, a kormányt energikus elhatározásra készítette. Kiadta a 2000/1920. sz. rendeletét, a melynek célja, hogy a köztisztviselőket természetben ellássa létfenntartásukhoz szükséges elsőrendű szükségleti cikkekkel. Az elhatározás végrehajtását megnehezíti, hogy a kormány is nehezen és nagy áldozatok árán tudja csak beszerezni a szükséges cikkeket és különösen sok nehézség merült fel a szállításkor. Remélhetőleg a helyzet mégis csak megjavul és a tisztviselők hozzájutnak végre régóta nélkülözött létszükségleti cikkeikhez, a melyeket ma még az is nehezen tud megszerezni, a kinek pénze van.

Mit mondanak a Közzolgálati Tisztviselők Egyesületében.

Több állami hivatalban beszéltünk közalkalmazottakkal: tisztviselőkkel és altisztekkel, a kiket megkérdeztünk a természetbeni ellátás felől. A legtöbb helyen még nem voltak arról informálva, hogy az első szállítmányok már utban vannak, sőt a burgonya, mint első feleske, éppen ma megérkezett Budapestre. Köteteket lehetne arról írni, micsoda nyomor s milyen lehangoltság uralja a tisztviselőket, a kik közül néhányan leplezetlen őszinteséggel változták helyzetüket, nem csináltak titkot a nyomorukból és nem szégyenlik kimondani azt a rettenetes szót, hogy éheznek. Egy miniszteri titkár névvel említette meg azt a miniszteri osztálytanácsost, a ki *eladta a lakásának csaknem teljes berendezését, legutoljára a rézágát és most a földön alszik.* Egy másik miniszteri titkár egy fontos, szociális hivatást betöltő állami hivatal főnökhelyettese, 1200 korona fizetést kap egy hónapban. Felesége fővárosi tanítónő és mindketten summa-summárum 2000 koronát

keresnek havonta. Ebből gyermekeikkel nem tudnak megélni és most a felöltő került a Teleki-terre, miután az ékszeres, régi családi emlék, festmények és értéktárgyak már a megelőző hónapokban zsbivásárra jutottak.

— Már nem szégyen, — mondotta az egyik tisztviselő — hogy éhezünk. A magyar állam tisztviselői azonban most osztják a haza balsorsát és minimálisra redukálják igényeiket.

A tisztviselők összessége most a *Közzolgálati Alkalmazottak Nemzeti Szövetségében* egyesült. Ennek a szövetségnek, a mely tulajdonképpen utóda az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének, a Zoltán-utczában van az elnöki és főtáskári hivatala. Hatalmas apparátus szolgálja itt a közalkalmazottak erkölcsi és anyagi érdekeit és a dicséretes munka, a mely máris hazafiás és nemzeti szellemben irányítja az állam összes alkalmazottainak törekvéseit és óhajait, — a mint nekünk ezt mondták — nem maradt már eddig sem, fennállásának rövid ideje alatt, siker nélkül. *Arató Gyula* miniszteri tanácsos elnök és *Erdőss József* dr. főtáskár irányítják a szövetséget, a hol ma délelőtt a közalkalmazottak természetbeni ellátásának ügye iránt érdeklődtünk.

— A *közzolgálati alkalmazottak az állammal szemben* — hangzott az információ, melynek forrását felkérésre nem írjuk meg — *lefokozták igényeiket.* Élni akarnak, a gyomrukat akarják a lehetőséghez képest még fentarítani és csak annak a beszerzésének a megkönnyítését kívánják momentán az államtól, a melynek az előteremtése az államnak elsősorban lehetséges. A 2000. számú miniszteri rendelet értelmében *burgonya, liszt, zsír, fa és szén beszerzése lesz megkönnyítve* elsősorban és ezt a közalkalmazottak az 1918. évi november havában érvényben volt maximális árakban kapják. Tehát aránylag celenyszőben csekély az a segítség, a mit az állam momentán nyújt, de viszont

a tisztviselők biztosítva kapják az őket megillető fejkvótát és még megkönnyítődik a helyzetük azáltal, hogy nem a mai horribilisan magas maximális árat kell megadniok, hanem a lényegesen olcsóbb 1918. évi árat fizetik és ráadásul nem esnek prédájává a lánczkereskedőknek és árdrágítóknak. Igaz, hogy ez nem minden. Mert hol marad a hus, a ruha, a főzelék és sok minden egyéb, mely a mindennapi megélhetéshez szükséges. A husról nem is beszélünk, erről a tisztviselőknak már smugy is le kell mondaniok, de olykor-olykor mégis csak szükség van a husra.

— *A természetbeni ellátás első etapja már megindult. Szabolcsmegyéből most érkezett meg az első burgonyavonat,* a melyet Budapesten az igények arányában felosztottunk. Ha most már a küldemények szaporodnak, természetesen az ellátás is fokozódni fog. A lisztre vonatkozóan a kormány a fejkvótát máris biztosította és *a liszt is rövid időn belül a közalkalmazottak éléskamrába kerül. Biztosítva van a zsír fejadagja is,* ez is rövid időn belül felosztásra kerül. Most *hétfőn fogjuk megkezdeni a faelosztást.* Mindenre a háztartás és a családtagok szerinti számban megfelelő mennyiségű fa jut. Egyedül *a szénkérdés nincs még elintézve,* de ez természetes is, mert hiszen szén dolgában a kormány sem tudja, hogy állunk majd az idei télen.

A minimálisra redukált igény kielégítése tehát biztosított. Mindenben a 2000. számú miniszteri rendelet utasításait követjük. Fejadag, maximális ár, elosztás a rendelet szellemében történik és ha a magyar állam nem lenne nyomorúságos, sivár helyzetben, talán fokozhatnánk igényeinket. De a hazafiás érzés a közalkalmazottaktól is, elsősorban a tisztviselőktől önmérséklést és önmegtartózkodást követel és bele kell nyugodnunk abba, hogy egyelőre ebben a keretben történik gondoskodás.